περίβλημα· λωτοδίνης, ἡμιθνὲς κλαυσιγέλως. λάλω, οὐκοντμελάθρων, ἄφρυες πλάσιοι. λεῖπτος ἡμίθνιον.

λωβὸν, δουλάγη τὸ ὠόλης ἢν ἔτυχεν μυρίλλωλον καλέουσιν (λωφᾶν τὸ ἡρεμεῖν καὶ τὸ ἀποτελουκέναι, καὶ ἀναπαύεσθαι δηλοῖ· ἀφ' οὗ καὶ παιδιὰν καὶ παιδελῶ) λωφήσωμεν, ἀντὶ τοῦ παύσωμεν· λυθῆναι δὲ εἴρηται λωφῆσαι, τὸ βάρος ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἀποβαλεῖν, λόφος γὰρ ὁ τράχηλος· λωφήσαντος, ἀναπαυσαμένου, ἡσυχάσαντος. λώφησις, παῦσις πλῦσις.

Τέλος σὺν θεῷ τοῦ Λ στοιχείου.

Μὰ ἀντὶ τοῦ φ·) Μὰ τέλος ὁμήρου ὡς συλλαβὴ τάξιν ἔχον τρίτην· ποτὲ μέντοι ἀντὶ τοῦ μὰ τὸ ναὶ χρῆσθαι· ὡς ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, ὅτε, ὄμνυσιν· ὅτε δὲ ἀπομνύσι τις, συζεύγνυσι τὸ τῆς ἀποφάσεως, οἷον οὐ μὰ φῶς ἠελίοιο· καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ· οὐ μὰ ζῆν' ἀφέλκε· ἡμεῖς δὲ τὸ μὲν ὡς μέρος λόγου ἀπομνύντες λαμβάνομεν, μὰ τὸν δι' ἃ λέγουσιν· ἔστι δὲ καὶ ἐπιβόημα ἐπικλικόν· (Μαθάλις, ψαλλικόν ὄνομα· ὅθεν Σοφοκλῆς· Μαθτανύσιν, μισθὸν καὶ κυκᾶν καὶ ἀρδύειν· Μαθτανία, ἡ ἐν ἡμῖν μαθησις· Μάλλα δὲ ἡ τῶν ἀμύλων ὅταν λεῖα ᾖ· Μάθαρον, ὁ Μέθαρον, ἐφ' οὗ τὰ μυσικὰ ἱερὰ κατατίθεται· ὅτως Μενάνδρου) Μαθὰ σανὶς τετράφωνος ὑποκυφοῦ δεχομένη ἐφ' ἑαυτῆς τὰ τῆς κυθάρας νεύρα. Μάθανον παράδοξόν τι· λεχθὲν δὲ καὶ ἡ φαινομένη Μαθτανία· Μαθτανιστὴς, ὁ μηδὲν πανουργὰ πρὸς φενακισμόν· (Μαθίσεις μάζαι· καὶ τὰ τῇ ἑκάστῃ συντελούμενα δεῖπνα. ὅτως Ἀριστοφάνης) Μαθητὴς διδάσκαλε· Μαθὶς μάχαιρα· καὶ Μάθαρος, ὁ τὰς μάζας μεμιγμένος. (Μάθων Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ· τὸν μεθαρτὸν τὸν ἀπορώσουλα καὶ καθήρουλα· Μάθης τὰς Μαθτανιώσας καὶ Μαθίσεις οἱ τραχηλικοὶ λέγουσιν· Μαθυδρὶς φυτὸν σιλφίου μακρώτερον καὶ ἧττον ὀδμῶ· Ἔνιοι τὸν τοῦ σιλφίου καυλὸν) Μαδία, ἐπὶ τοῦ μὰ τὸν Δία ἔλεγον ὡς σοναδί τινες ἐχρῶντο ἀντὶ μαδία· ὥσπερ τὸ νὴ Δία ἐπὶ τοῦ ναί, οὕτως καὶ τὸ ναὶ Δία λέγωσι, καὶ νὰ·— (Μαδαφτέσιον τὸν μυδασμὸν ἔχοντα φέσιον) μάζα ἄζυμος ζωμὸς. (μάζαν τὴν τροφὴν ἐπιόλε ἔλεγον) μάξις ὄνιον ἄρμοσις· (μαζονομὰ οἱ μεθάλοι καὶ κοῖλοι) Μαξωρὼθ, τὰ συνημμένα τῶν ἄξεων ἐν τῇ συνηθείᾳ ξυλία καλοῦσιν· Ἑβραῖοι δέ τινες λέγεσθαι τὴν λέξιν· σημαίνειν δὲ καὶ τὸν ἄξονα κόνα· (Μαθημελικὸν, ἀντὶ τοῦ φιλομαθῆ ἐν Τιμαίῳ· τὸν δὲ θημαθημελικὸν ἤτινα ἀφῇ· ὀφόδρα μελετηρὸν διάνοιαν καθεσταλμένον καὶ τὴν τοῦ σώματος ἀποδοτέον κίνησιν γυμναστικὴν προσομιλοῦσα· Μάθος ζήτησις· Μάθος λέγεσθαι τὴν μάθησιν, ὅτως Ἀριστοφάνης· Μαθὼν ἡμῖν ὁμφαλότομον· ἡ δὲ ὁμφαλώτομος Ἀττικὸν μᾶλλον ὄνομα· καὶ μετωνόμασε λεκτέον ἡλιοπαθῆ) ἰατρικὴ· Μαίνομενον ζητοῦντες ἐρευνῶντες (Μάιμακον τὸ χαλκοῦν καὶ ὀυσμαχόν· τραχηλικὴ ἡ λέξις· Μαιμακτηριὼν καὶ τέλειος ἧλιος μὴν Βοηδρομιών, ὀνομάζεται δὲ ὁ δεύτερος μαιμάξων τῆς ὥρας· μαιμάξαι γὰρ ὅτι σημαίνει ἐστρίφησαν ἄμετρον καὶ ὄντως ἐποίησαν. (Μαιμάσσειν ὀφύζειν· προθυμεῖσθαι· κυμαίνειν, σπᾶσθαι καθάπτεσθαι, κλονεῖσθαι) Μαιμακτηριὼν ὁ——μὴν παρὰ Βοηδρομιῶνα. ὀνομάσθη δὲ ἀπὸ Διὸς Μαιμάκτου· Μαιμάκτης δέτσιν ὁ ἐνθουσιαστικὸς καὶ παραληπτικὸς ἐνθουσιασμοῦ· Μαινάδες μαινομένης· ξητοῦσαι Βακχεύσιν· παραφ——Μαινὰς Βάκχη· σανιδοῖς κιτθεμίς· Μαιώσηονται λοχεύσονται, γεννήσονται· (Μάκαιραν μάκαιραν· Μακαρίτης τὸν τεθνηκότα ὅτως Μενάνδρου Μακκοῦν, παραφθαρτέον· κυρίως γὰρ κοτὸν τὸ κοτύλην τὸ φθαρτὸν) Μακαρίτας τὸν τεθνηκότα εὐφήμως ὡς μακαρίτην ἐνίοτε τῶν τελευτησάντων ὅτι καὶ ἀπαλλαγέντα τινός. Δωρίτων τινὲς ὠστοῦ ξαμαιζήλας καλοῦσιν οἷον τῇ μὴ ζώσης μεγίστης ἡδονῆς κεκοινωνηκέναι· τὸ γὰρ ζῆν ἐπὶ τοῦ μεθάλου τίθεσθαι (ὡς ζῆν πλοῦτον) Μακάρων νῆσος ἡ ἀκρόπολις τῶν ἐν Βοιωτίᾳ θηβῶν τὸ παλαιόν ὥσας· Μίνως. Μάκελλα, οἰκέλλα· μικρὰ ἡθαρμὴ ἡ καλλιεπέστερα· ὁ δὲ ἀπολλώνιος βραχεῖαν ἐσημειοῦτο· Μακρηγορίαν λέγουσι τὴν πολλὴν Ἀττικοί (Μακρὰν τιμωσιν τοῖς οἰκέταις πινάκιον ἐν ᾧ ἔγραφον μακρὰν ἡθαρμὴν ὅτε τινὰ καταλαμβάνοιεν ἐν τῷ τιμωρεῖν· Βραχεῖαν δὲ ὅταν ἀπολύοιεν καὶ μὴ παραδοκῶσιν, Μακρὰν ἐκ τροῦαν, καὶ ἐν τροῦᾳ· Μακρόθεν δὲ τὸ ἐκ τροῦας· λέγουσι δὲ καὶ, τὸ μακρὰν ἐκ τροῦας πολλάκις) Μακρόβιος· μακροβίως· Μακρὰ χαίρειν ὀμώζειν, στενάζειν· Μακρογωνίῳ, ἀντὶ τοῦ μηκύνω· ὅτως Φιλιππίδου· Μακροκέφαλος ἔθνος ὅτω καλέομενον· Παλαίφατος δέ φησιν ἐν ζ τῶν τροϊκῶν ἐν τῇ Λιβύῃ ὑποφῦναι κόλλων οἰκεῖν τοὺς Μακροκεφάλους· Μακροπόνηροι ὁ τὸ μακρὸν ἐκτείνων τὴν πονηρίαν· καὶ μυηστικῶς· (Μάκτρα λίθινον ἢ κεραμεῦν σκεῦος· Ἔστι δὲ καὶ ξύλινον ἐν ᾧ τὰς μάζας ἀναστρέφουσι· ὅτως Ἀριστοφάνης· Μάκρων καὶ καρδωτὸν· οἰκεῖα λέγουσιν) μάλα εἰκότως· πάνυ οἰκείως· Μαλακίζεσθαι, ἐν τοῖς νοσοῦσι φασὶν Ἀττικοὶ τοὺς ζωντανοὺς μαλακίζεσθαι· τοὺς δὲ ἄνδρας ἁδρύνειν· Μαλακὸς νόσος· Μαλακὸν, ἄοπλον ἢ καὶ ὁ ἁδρύνων (Μαλθακὸν καὶ μαλακὸν· ἐκατέρως· θουκυδίδης δὲ ἄρσενι τῷ Θ καὶ μαλακίζεσθαι· Μάλαν, ἀντὶ τοῦ ὄ καλόν· Μαλάχαν κόσμοι χρυσοῖς γυναικεῖοι· ὅτως Ἀριστοφάνης· Μαλάχη, ὁ Μολόχη· ὡς ὄστεον φασὶ κεῖσθαι· Ἐρμῆς δὲ διὰ τὴν μαλακότητα· Μαλλερὸν μαρμαρυκτικόν) Μαλερὸν, λαμπρὸν· σπουδαῖον· ἰσχυρὸν· ὀξύ· ἁδρύνει· δριμύ· τὸ δὲ μαλερὸν πῦρ, τὸ ὀξὺ ἢ μαρμαρυκτικὸν καὶ σφοδρόν· Καὶ μαλερῶ φρένας τὰς ἁδρυνούσας καὶ ξυνιούσας· (Μαλθακὸν ἀντὶ τοῦ ἁβροῦ, ὅτως Ἀριστοφάνης) Μαλθακὲς ἁβροβάτας· καταπροῦσαι· Μαλερὸν, μερμηρυκτικὸν καὶ ἰσχυρὸν ὑπὸ χρόνου) Μαλκιόμεν Δημοσθένης δ' φιλιππικῶν φησιν (Μᾶλλον ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς ὁ θουκυδίδης λαμβάνει· μᾶλλον ἀντὶ τοῦ εἰ καὶ μᾶλλον· Ἀλεξις Ἀττικοί· πῶς ἐπιτρέφει τὸ πρόσωπον ὁ ζῆν ἡ συνουσία ἐπιμελέστερον· Ἀναξίλας ὥρας· Ἀλέξις πεζονίκῃ· Μᾶλλον φρύξ ἡ παρουσία ἐνθένδε· οἱ ἐπὶ σοφίᾳ ἐρωτώμενοι ὑπὸ κρίσεως τῶν σοφῶν ἐυθυμοῦνται· ὁ μὲν ἀπεκρίνατο· τὰ ἄρρια ξύλα· ὑπὸ φωτὸς τῆς αὐτοπονίας· οἱ δὲ πελαργοὶ ἃ οἴκοι νόμῳ τῇ φύσει τὸ οἰκεῖον ἔχουσιν· Σόλωνος ἕνεκα πρὸ τῆς τελευτῆς ἡμέρᾳ πρεσβυτὴς ὁ λοφοποιὸς φρύξ· τὸ φθέγμα τοσοῦτον εἶπεν ὑστερέχεις ——— (Μαρμάκυθος, μαρὸν, καὶ τυθλικόν. —Μαρμαὼν, ἄρρεν ἐστὶν τὸ ἄδειν· ὅτως Καλλίας· Μάρμην τὴν μητέρα· καλέουσι καὶ μαρμίαν· καὶ τὸν πατέρα πάππαν καὶ παππίαν) Μαρμάρα Ἀττικοὶ τὴν μητέρα, ὑπὸ τοῦ τὰ παιδία μαρμάρειν τὸ φθέγγεσθαι λέγειν· Μαρμαιωνὰς χρυσοῦς, ἡ γένος πλέθρου· Μανὰ ἀρκεῖ καὶ μανότης ἀρκεῖ· ὅτως Πλάτων Μανὰς θυσία σπουδή· (Μανθάνειν μήποτε κλεισόν· Μάνθαλος ὁ θύραν κλεῖσαι· Μάνθρα ἵππων ὀνομασία) Μανδραφόρας, ὑπωπτικοὶ καρπ

http://digital.slub-dresden.de/ppn346246385/39